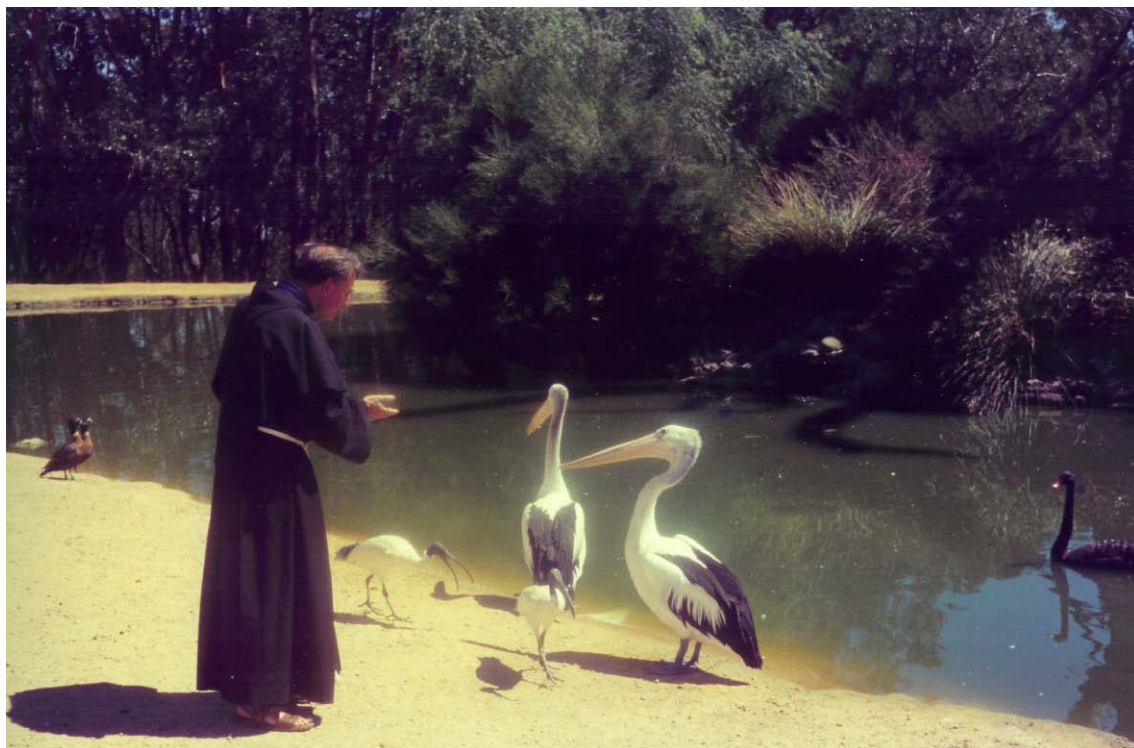

ASSISI-NYT – JUNI 2006

Fr. Max Mizzi©

Pater Mizzi i Frans' fodspor - dialog med fugle i Australien i 1979

Kæreste Assisi-venner.

Nu er sommeren under fuld udfoldelse i Assisi. Solen skinner fra en dagligt skyfri himmel, lyset er blødt i varmedisen, der hviler over bjergene, temperaturen ligger på 30-35 grader om eftermiddagen, og da vi om natten ikke når ret meget under 20 grader, er der i Assisi fornøjeligt udendørsliv i let sommerpåkledning til ganske længe efter, at mørket har sænket sig over byen. Piazza Comune midt i Assisi er om aftenen samlingssted for mennesker i alle aldersgrupper, nationaliteter, religiøse traditioner og kulturer. De voksne hygger sig på caféerne, bænkenene og ved springvandet, mens børnene leger på torvet, grupper af unge mennesker, der er på pilgrimsfærd i Assisi, giver sig spontant til at spille og synge franciskanske sange og bønner, og os beboere i Assisi betragter det meget liv under udfoldelse med stor glæde, samtidigt med, at vi er taknemmelige for, at vi bor i så tilpas en afstand af Piazza Comune, at stilheden har sænket sig over vort hus, når vi går tidligere i seng for at være friske til næste dags opgaver.

Udsigten fra min lejlighed over dalen er præget af sommerens smukke farver i et patchworktæppe af grønt og gult. Nogle marker står fortsat i de dybe grønne farver med snart fuldvoksne afgrøder, mens kornmarkerne står i de smukke gyldne farver, også de, der allerede er blevet høstet, men endnu ikke er pløjet.. På mange marker står solsikkerne nu ranke og høje, og dagen igennem drejer de deres smilende hoveder mod solen, hvorefter de om natten bøjer dem, som om de er i sorg over lysets forsvinden.

I den gode sommervarme er der mange, der søger op på toppen af det hellige bjerg, Monte Subasio, som Assisi er bygget på. Børnene sætter i den friske vind farvestrålende drager op med deres fædre, mens mødrene nyder den smukke natur og solbader sammen med unge kærestepar. Grupper af pilgrimme, der i Frans fodspor vandrer over bjerget, tager sig gerne et hvil på toppen med den storslåede udsigt over dale og bjerge mod syd, vest og nord. Naturen er frodig med stadigvæk grønt græs og mange små bjergblomster i alverdens farver, på bjergsiderne dufter og blomstrer gyvelen nu i sin klare gule farve, fuglene synger og sommerfugle i alle størrelser og farver flyver rundt som i en velsignelse af hele naturen og alle os, der nyder det healende og forfriskende ophold.

Livet i Assisi i maj og juni

I sommerperioden er vi i Assisi velsignet med så mange koncerter, teaterforestillinger, religiøse fester og processioner, at det er helt umuligt for os, der bor og arbejder i Assisi, at deltage i dem alle. Maj og juni har budt på koncerter i flere af kirkerne og på Piazza Comune. En række særlige koncerter bliver for tiden opført i Sacro Convento under navnet "*Note d'Inchiostro 2006*" med velsyngende og velspillende operasangere, musikere og dirigenter. Også Basilikaens uendeligt dygtige kor medvirker. Foruden den ekstraordinært høje kvalitet i disse koncerter, der bl.a. har omfattet Mozarts Requiem, er der en særlig smuk stemning, fordi koncerterne for de fleste vedkommende har fundet sted i den øvre klostergård på Sacro Convento, som i 1474 blev bygget på befaling af den franciskanske Pave Sixtus IV. Musikere og sangere står i den ende af søjlegangene, og publikum lytter fra den anden ende nær Overkirken, mens vi i den mørke aften nyder de smukke arkitektoniske omgivelser og fresker, der alene er oplyst af brændende fakler.

Blandt de religiøse fejringer i perioden har der været flere af stor skønhed og åndelig bevågenhed. I en stopfyldt Basilika har vi fejret Helligåndens udgydelse over Maria og disciplene under pinsens smukke højmesse, der satte et glædesfyldt og ekstatisk punktum for dette års vandring gennem påskens forskellige overgivelsesfaser. Vi har fejret Kristi Legemes og Blodsfest – Eukaristien – under en smuk højmesse i Basilikaen, hvor vi igen blev velsignet med, at Basilikaens kor sang så medrivende, at det var som himlen åbnede sig, og mange var tydeligvis dybt berørte med tårer i øjnene. Under denne fest var der også højmesse i domkirken med en stemningsfyldt religiøs procession gennem Assisis mørke gader til Frans' Basilika. Fejringen af festen for den store franciskanske mystiker og helgen Sankt Antonius af Padua (se *ASSISI-NYT* for marts 2005) var tillige noget særligt, også fordi den på en ganske almindelig hverdageftermiddag tiltrak så mange mennesker. Maria-kirken på torvet, Chiesa Santa Maria Sopra Minerva, var stopfyldt af stående og siddende mennesker, der deltog i messen og glædesfyldte modtog det velsignede brød, der efter messen blev uddelt, som en markering af, at Sankt Antonius' liv i middelalderen i uselvisk tjeneste og stor dedikation til fattige og lidende mennesker blev idealet for en religiøs bevægelse, **Skt. Antoniusbrød**, der stiftedes i 1800-tallet. I dag arbejder den fortsat med at mindske lidelsen og brødføde sultende mennesker i de såkaldte tredjeverdens lande.

Foruden koncerter etc. har der været afholdt flere internationale møder i Assisi. I sidste uge afholdt internationalt Røde Kors en verdenskongres her i Assisi med deltagelse af 1.500 delegerede. Hver gang disse kongresser og møder holdes, tænker jeg med glæde på, hvordan mødedeltagerne i større eller mindre grad absorberes ind i "*The Spirit of*

Assisi”, og at de dermed får stor hjælp til mere universel tænkning, idealisme, entusiasme og gå-på-mod, når de vender hjem til deres videre virke med at gøre en forskel i mødet med de udfordringer og vanskeligheder, dette indebærer.

Min tid og kræfter har i maj og juni især været helliget de tre kursusretræter med introduktion til Assisi, hvor vi i maj havde et særligt ekstra fokus på Maria og i juni på Helligånden, fordi retrætet fandt sted under pinsefejringen. To dage efter pinseretrætet kom en større gruppe fra Norge, og også dette kursus blev præget af den store åndelige bevågenhed og hjælp til overgivelse og forvandlinger, som skænkes i så rigt mål i Assisi, og som gør, at det er vanskeligt med ord at udtrykke den glæde og taknemmelighed, jeg føler, når mennesker efter sådan en uge rejser tilbage til deres hjemlande med åbne hjerter, der strømmer over med fred, kærlighed og glæde, lysende ansigter og varme øjne, hvor en ny dybde synes at tone frem. Under kurset for nordmænd, var det med stor glæde, at jeg delte det krævende indstrømningsarbejde med opbyggelsen af en forvandlingsgral omkring gruppen med Arvid M. Karlsen og Susanne Hansen fra Det Gylne Hjerter i Norge (www.detgyldnehjerte.no), og jeg ser meget frem til de muligheder for samarbejder med grupeledere og centre, der synes at blive åbnet og styrket i denne og den kommende tid. Foruden nye foredrag på kurserne viste en anden nyskabelse sig så smuk og healende, at den vil være et fast indslag på kurserne i Assisi fra maj til og med september/måske oktober. Under vort ophold på toppen af Monte Subasio guidede jeg til blid, melodisk musik en Helligåndsmeditation og -tjeneste, mens vi sad eller lå i en cirkel i den smukke natur. Jeg husker ikke en tidligere Helligåndsmeditation, hvor Guds subtile, believe, healende kærlighed kom til stede i samme dybde, hvad flere af deltagerne bekræftede. Jeg erfarede på dybere måde, hvor stor en gave også Monte Subasios smukke indstrømning er det, og hvor vigtigt det er, at vi bevidst samarbejder med den. Så smukt det også var at erfare, at under meditationen blev fuglesangen forstærket, således at det lød som et himmelsk kor af fugle, der sang i overstrømmende glæde over den smukke musik og vort samarbejde med naturens engle- og devaverden.

Bortset fra retrætegrupperne har Pater Mizzi og jeg modtaget andre grupper fra flere lande, bl.a. de 2-3 gange årligt tilbagevendende store grupper af japanske buddhister fra Rissho-Kosei kai. Det er naturligvis altid særligt morsomt og inspirerende at modtage grupper fra så fjerne himmelstrøg og anderledes kulturer, og så mærke, hvordan vi i hjerterne kan mødes, så alle skel synes at falde bort. Det er ikke mindst en nødvendighed med de japanske grupper, for dem kan vi ikke kommunikere direkte med, men må tale sammen over tolk, og derfor er det umiddelbart kun hjertes og øjnenes sprog, der er muligt.

Hjemmeside

I midten af maj blev den engelske version af hjemmesiden lanceret. Dette var en nyskabelse, som med glæde blev modtaget af den engelsktalende del af netværket. Såfremt du har et engelsktalende, åndeligt søgende kontaktnet, ville det naturligvis være gavnligt i forbindelse med at udbrede *”the Spirit of Assisi”*, at du giver adressen www.assisimission.net videre til dem. Det samme gør sig naturligvis gældende i forhold til søgende mennesker fra Skandinavien. Det er en stor glæde for Pater Mizzi, mig og vor webmaster Gerda at se, hvor meget hjemmesiden er blevet besøgt i de første godt 3 måneder, den har været lanceret, og hvordan besøgene nu også spreder sig ud over

engelsktalende lande. Al den tid og alle de kræfter, vi har lagt i den, synes at være givet godt ud.

Der er også siden sidste nyhedsbrev blevet publiceret flere artikler, se menupunktet ”*Artikler*”. I øvrigt er der nu en mulighed for let og hurtigt at orientere sig om nyheder på hjemmesiden. I menubjælken med duerne på velkomstsiden er der et punkt ”*Sidste Nyt*” (Latest News), hvor nye publiceringer er listet. I den kommende tid vil der blive publiceret flere artikler, så hold øje med hjemmesiden og ”*Sidste Nyt*”, hvis du gerne vil læse disse.

Oversættere?

Flere mennesker fra det engelsk-talende kontaktnet har forespurgt, om de ikke kan komme til at læse *ASSISI-NYT*. Da jeg af ”arbejdsgiveren på 1. sal” er blevet bedt om at fortsætte den mere jævnlige udsendelse af nyhedsbrevet, i stedet for at prioritere en oversættelse og dermed kun kunne nå færre af de danske, hører vi gerne, om der blandt jer læsere af *ASSISI-NYT* er en eller flere, der er gode til engelsk, og som har lyst til at investere noget tid i oversættelse og dermed være med til at sprede ”*the Spirit of Assisi*”.

Frans’ forhold til skabelsen

Jeg har længe haft et ønske om at dedikere et nyhedsbrev til Frans’ forhold til den skabte verden, og fandt nu, at højsommerens udfoldelse af liv overalt i Skabelsen var et passende tidspunkt, også fordi vi som menneskehed nu ca. 800 år efter Frans fortsat har meget at lære om en respektfuld og kærlig behandling af alt skabt. Der er jo desværre utallige nutidige eksempler på menneskehedens fortsatte overgreb og tankeløse udnyttelse af Moder Jord og jordens riger, og vi kæmper med problemer som f.eks. klimaopvarmning, skovdød, forurening af jord, vand og luft, overforbrug af jordens ressourcer, truede dyrearter og måske hyppigere og mere alvorlige naturkatastrofer. Vort forhold til dyre-, plante- og mineralriget er i for høj grad præget af selviske begærskræfter om profit og ”bundlinie”, og Moder Jorder lider under dette tankeløse misbrug. Jeg tror, at vi er mange sensitive mennesker, der tit sørger over at se, hvordan f.eks. husdyr behandles også i Skandinavien, og har vi en gang kigget ind i øjnene på en sørgende, brægende kalv, der alt for tidligt er taget fra sin mor, fordi det belaster hendes mælkeproduktion at beholde kalven ved sin side, så har vi erfaret en af de mange former for udnyttelse, vi mennesker udsætter dyr for. Også her kan vi lære noget af Frans. Den hjertets visdom, som hans lære og eksempel er udtryk for, vil jo netop i kombination med det højt udviklede mentallegemes iderigdom, analyse og skelneevne kunne danne basis for langsigtede og bæredygtige løsninger af alle de problemer og vanskeligheder, som vi som menneskehed står over for i dag i vort komplicerede, højteknologiske samfund. Uden det sensitive hjertets bidrag til mentallegemets løsning af problemerne, vil løsningerne for ofte være kortsigtede og ikke-bæredygtige, men blot skabe nye problemer.

Det er nok almindelig kendt blandt alle, der forholder sig til Frans, Klara og Assisi, at Frans’ forhold til den skabte verden kom til udtryk i hans *broder-/søsterskabsforståelse*, nemlig at han så og indefra erfarede et genskær af Gud i alt, eller sagt med andre ord oplevede Gud også som immanent (en kraft iboende Skabelsen) og ikke kun som transcendent (en kraft uden for Skabelsen). Fra det høje bevidsthedsniveau, hvorfra Frans i sit liv virkede, så han ind i de mysterier, der er skjulte for de fleste mennesker, og havde

som andre store mystikere i og uden for Kristendommen talrige indre erfaringer af ikke blot alle menneskers dybe forbundenhed i Gud men også forbundenheden mellem menneskeheden og alle Jordens riger i Gud. Så vidt vides, var Frans den første, der kaldte alt skabt sine brødre og søstre, ikke blot medmennesker, også selvom de kom fra andre kulturer, som f.eks. muslimerne, men også *Broder Sol, Søster Måne, Broder Vind, Søster Vand, Broder Ild, Søster Lærke, Broder Ulv, Søster Død* etc. og jorden kaldte han "*Vor Søster Moder Jord*".

Vore brødre i dyreverdenen

Frans' forhold til dyreverdenen og de øvrige riger kom til udtryk i talrige oplevelser, som er nedskrevet i forskellige kildematerialer om Frans' liv, især i en biografi, der på ordre af den daværende pave Gregorius IX blev skrevet af en af de brødre, der havde fulgt Frans tæt, nemlig broder Thomas af Celano. Kort efter Frans' død påbegyndte han efter anmodning fra paven den biografi, som blev dokumentationsmaterialet for den helgenkåring af Frans, som fandt sted allerede 2 år efter hans død.

Når Frans vandrede rundt var han almindeligvis ledsaget ikke alene af nogle af sine brødre, men også af fugle, der kredsede over hans hoved.. Ofte stoppede han op og bad fuglene om at sætte sig, så han kunne tale til dem. De satte sig omkring ham og i træerne uden tegn på frygt, tværtimod synes det som om, at de lyttede intens til hans ord, mens han gik omkring dem og prædikede Guds ord. Nær Bevagna i dalen nedenfor Assisi, sagde han ifølge Thomas af Celano engang til en sådan flok fugle, der havde sat sig omkring ham: "*Mine brødre fugle, lyt til Herrens ord. I har stor grund til at prise jeres Skaber. Han har givet jer fjer som klædedragt, fjer til at flyve, og Han har tilladt jer et liv i den klare himmel. Han sørger for alle jeres behov, uden at I behøver at yde en stor indsats*". På et tidspunkt løskøbte Frans 2 hvide duer af en lille dreng i Porziuncola, fordi han blev så ked af det, når han tænkte på, at de var på vej til at ende i en stegegryde. Han bar disse duer med op til hulerne på Monte Subasio, hvor han ofte trak sig tilbage, og i dag er der massevis af duer omkring Carceri – og kun hvide, selvom man ikke gør noget for at holde de grå borte. Også på La Verna, det store bjergkompleks nær Firenze, hvor Frans modtog sine stigmater (Kristi sårmerker), fik Frans et særligt forhold til fuglene, der modtog ham med glædessang, når han med nogle brødre begyndte sin opstigning til toppen af det forvitrede bjerg. Han knyttede et særligt venskab med en høg, som havde bygget rede på de vilde klipper. Da Frans endnu var ved rimeligt helbred, vækkede den ham om natten ved at synge på det tidspunkt, hvor Frans normalt stod op for at bede og meditere. Men da Frans senere var svækket af sin sygdom og var forpint af smerter, vækkede høgen ham ikke før hen imod daggry, så han i det mindste fik mere hvile til sin smertende krop..

Når Frans så et lam, var han altid rørt til tårer, for lammet mindede ham mere end noget andet dyr om Jesus som Guds lam. Også lam løskøbte Frans ved flere lejligheder, og et af disse blev sendt til et kloster med Klarisser, som passede lammet med kærlighed og omsorg. Da det blev tiden for at klippe lammet, vævede Klarisserne af ulden en kappe til Frans, som blev sendt til Porziuncola netop på et tidspunkt, hvor mange brødre var samlet til et kapitelmøde. Frans modtog kappen med stor hengivenhed, han kyssede og klappede den og inviterede alle brødre, som var omkring ham, til at glæde sig sammen med sig. Ved en anden lejlighed havde Frans igen løskøbt et lam, og på sine vandringer rundt med brødrene og lammet, tog han det med sig ind i de kirker, hvor de deltog i en messe. Når

Frans og brødrene sang, sluttede lammet sig til deres sang ved af bræge. På et tidspunkt overlod Frans lammet til en romersk, nobel kvinde, som var en tro følgesvend af Frans, og et af de første medlemmer af den lægorden af brødre og søstre, som Frans som den første i historien stiftede. Frans kaldte hende Broder Jacoba på grund af hendes vedholdenhed og nærmest mandlige styrke. Når Broder Jacoba stod tidligt op om morgenen for at gå til messe, ledsagede lammet hende og fortsatte sin brægen under salmesangen. Hvis Broder Jacoba var for træt om morgenen, og ikke viste tegn på at stå op til morgenmessen, hoppede lammet rundt i sengen og rev sengelinnedet af hende, så hun nødtvunget måtte stå op og tage det med i kirke.

I den smukke middelalderby Gubbio, ca. 80 km fra Assisi, tæmmede Frans engang en vild, aggressiv ulv, der havde tyranniseret byen igennem så lang tid, at indbyggerne var vildt opskræmte og næsten ikke turde vove sig ud af deres huse mere. Frans gik ud i skoven til ulvens tilholdssted, hvor den med åbent gab angrebslysten kom hen i mod ham. Han bad den i Kristi navn om at sætte sig ned og lytte, og den lagde sig ved hans fødder som et lille, fromt lam. Han indgik den aftale med ulven, at den ikke mere tyranniserede Gubbio men i stedet levede fredeligt sammen med borgerne. Til gengæld lovede Frans ulven, at den aldrig mere ville lide nød, for Gubbios borgere ville sørge for alle dens behov. Som et tegn på deres pagt, bad Frans ulven om at give sig poten. Da ulven nogle år senere døde, var der stor sorg i Gubbio over, at de havde mistet deres kære, fredelige ven. Ifølge legenden ligger Broder Ulv begravet i det kapel, der er rejst lidt uden for Gubbio i skoven på det sted, hvor Frans tæmmede den.

Frans lærte sine brødre, at ikke kun de dyr, som det er let for os at holde af, men også de vilde og glubske, og dem vi finder frastødende og har lyst til at knuse under vore fødder, skal vi elske, fordi kærlighed ikke bør reserveres til det, der er kært for os. Endog krybende slanger er vore brødre, og netop disse dyr har ligesom de spedalske især brug for vor barmhjertighed, sagde han. Når Frans på sine vandringer rundt i naturen fandt orme, insekter etc. på vejen, tog han dem altid forsigtigt op og satte dem ned ved vejsiden for at beskytte dem mod at blive knust af forbipasserende vogne og fødder.

Fuglene takkede Frans for hans kærlighed til dem på den måde, at hans kære søstre lærkerne ledsagede ham ind på de indre planer. I en anden stor biografi om Frans skrevet af Sankt Bonaventura (*ASSISI-NYT* for maj 2005) berettes følgende om tidspunktet lige efter Frans' overgang: *"Nu var al smerte ophørt, og al uro omkring Frans' krop, der lå udstrakt og nøgen, var stilnet. Frans var vendt tilbage til Faderens hus. Søster Jacoba og brødrene lå på knæ i bøn. Det var som alt i naturen sluttede sig til deres sorg. Pludselig kunne der høres et kor af baskende vinger og glædesfyldt kvidren. Det var en flok lærker, som havde overvundet deres frygt for tusmørket, og som cirklede rundt i lang tid for til slut at sætte sig på hyttens tag for at byde Frans deres sidste farvel. Deres søde sang, som løftede sig og fyldte himlen – som om det ikke var i skumringen af en efterårsdag, men en klar forårmorgen, og som om de ikke fejrede sorgen over døden men opvågningen til nyt liv – overraskede lovens håndhævere, som vogtede over stedet. Forbavset bad de alle borgere om at lytte til lærkerne, som normalt kun kunne høres, når solen skinnede fra en blå himmel. Alle blev overvældet af følelser og lovpriste Herren, idet de bøjed sig over helgenens krop i sorg og anger over, at de ikke mere ufortøvet havde fulgt hans lære".*

Vore søstre i planteriget

Også planteriget omfattede Frans med samme store kærlighed, og det fortælles, at han blandet andet prædikede for markens liljer om den glæde og taknemmelighed, de burde vise Skaberen, for han havde skabt dem i utrolig skønhed, uden at de behøvede at tænke på hvilken klædedragt, de skulle bruge. Han gjorde det samme med markerne afgrøder, med sten og skovene, med det smukke landskab og med de frodige haver, med luften, ilden og vinden. Når han vandrede i naturen, fortælles det, at han ofte blev så henført over Skabersens skønhed, at han gik i ekstase og brød ud i lovprisning. På de steder, hvor Frans og brødrene opholdt sig, dyrkede de en lille have med de grøntsager, de havde brug for til deres daglige, nøjsomme måltid. Men Frans bestemte, at et område af haven altid skulle lades uberørt, så urterne, grøntsagerne og blomsterne i deres skønhed kunne bære vidne om Skaberen, og som et tegn på ikke-vold mod Skabersens. Når han bad brødrene om at skære grene af træer til brænde, bad han dem således altid om at efterlade grene og kviste, så træet ikke døde, men fortsat kunne sætte nye skud.

Der fortælles utallige legender om Frans' kærlige og respektfulde forhold til alt af Gud skabt. Hans hjertevarme, enkle og ydmyge eksempel og lære har i århundrederne efter hans død talt til store og små i samfundslivet, og i dag synes det som om, at hans idealer og forståelser breder sig som ringe i vandet fra Assisi – alle religioner, kulturer og traditioner nærer dyb respekt for det eksempel, han gav os, i forhold til Moder Jord og jordens riger.

I Frans' fodspor i dag i forhold til jordens riger

Franciskanerordenen har naturligvis siden Frans søgt at gå i Frans' fodspor også i hans forståelse af Skabersens indre og ydre forbundenhed og gensidige afhængighed. Sammen med de talrige miljø- og dyrebeskyttelsesbevægelser, der lykkeligvis er skudt op i vor tid, er der også i ordenen kommet et endnu større fokus på de lidelser, som vi som menneskehed påfører Skabersens, og som vi tilsyneladende nu høster konsekvenserne af.

Af hensyn til nyhedsbrevets størrelse nævnes i det følgende kun enkelte eksempler på arbejdet i/fra Assisi med at fremme beskyttelsen af naturens riger. I den gren af Franciskanerordenen (OFM Conv.), som Pater Mizzi hører til, og som jeg kender bedst, er der på kyrie-niveau (øverste ledelsesniveau) en kommission for **”Justice, Peace and Safeguard of Creation”**, hvis leder er øverste koordinater for alle de brødre, søstre og lægfolk rundt om i provinserne over hele verden, som arbejder med at fremme fred, retfærdighed og beskyttelse af Skabersens. Ordenens nuværende generaldelegerede og dermed øverste koordinater er en yngre polsk bror, Stanislaw Jaromi, der helt tydeligt også via hjertet er koblet ind i Frans' idealer og forståelser. Foruden at være præst er han dr.phil. i økologi, og efterhånden en kendt og respekteret foredragsholder og samarbejdspartner både indenfor og udenfor ordenen.

For nogle år siden så et nyt initiativ dagens lys i et samarbejde mellem Pater Mizzi og en italiensk organisation **”Pro Mundo”**, der er stiftet af Oliviero og Runa Cigada. I Verese ved Milano i Norditalien er den første fredshave i Frans' ånd **”Giardino di Fratello Sole”** (Broder Sols have) blevet indviet. Pater Mizzis forestod det religiøse indslag under åbningen, og han bidrog endvidere med en anmodning til sit interreligiøse kontaktnet om, at alle religioner til projektet sendte et fredsbudskab til ære for Moder Jord. Disse smukke budskaber er nu indgraveret i skilte af træ, som hænger rundt om i haven. **”Pro Mundo”**

arbejder med, at der åbnes flere fredshaver også udenfor Italien, og hvis der er læsere af dette nyhedsbrev, der kunne tænke sig at høre mere om dette projekt og evt. deltage i, at en sådan have oprettes i Skandinavien, kan jeg formidle en kontakt.

Assisi Nature Council er en international organisation i Assisi, som arbejder med initiativer til fremme af vor respektfulde omgang med Jordens naturrigger. Som følge af sit mangeårige samarbejde med organisationen er Pater Mizzi i dag æresmedlem. Foruden afholdelse af møder og kongresser arbejder Assisi Nature Council med flere konkrete projekter. Et af dem er at fremme det, der kaldes *"the Gardens of the Simple"* (de fattiges haver). Klosterbevægelserne, inkl. Franciskanerne, havde lige fra starten haver, hvori de dyrkede de nødvendige grøntsager til madlavningen samt helbredende urter. Også Frans og hans brødre og Klara og hendes søstre havde disse haver. Ikke blot er projektet kommet i stand i et forsøg på at genoplive gamle traditioner, men også for at fremme nutidige travle menneskers kærlighed til og viden om naturen ved en mere direkte kontakt med Morder Jord. Opfordringen er således at vi i vore haver har et område, hvor der dyrkes grøntsager og helbredende urter. Et andet projekt er at forøge sommerfuglelivet på Monte Subasio og andre steder ved, at der på udvalgte områder af bjerget plantes særlige buske og blomster, der tiltrækker sommerfuglene.

Frans' eksempel i forhold til naturens dyre- og planteliv kom også til at spille en rolle i forbindelse med WWF's 25 års jubilæum i 1986. I det ledende organ, præsideret af Prins Philip af England, besluttede man, at jubilæet skulle fejres i Assisi, også som følge af, at Pave Johannes Paul II havde udnævnt Frans som skytshelgen af alle de, som arbejder for at fremme beskyttelsen af Skabelsen. Pater Mizzi blev involveret i planlægningen og afholdelsen af jubilæet, der blandt andet kom til at bestå af, at der blev arrangeret pilgrimsvandringer til ære for Skabelsen fra 4 steder i Italien mod Assisi, hvor de blev modtaget af Prins Philip m.fl. uden for Overkirken. Jubilæet omfattede også en stor kongres med mødedeltagere fra alle WWF's afdelinger rundt om på jorden, udstillinger og koncerter, ligesom Pater Mizzi arrangerede interreligiøse fejringer i Overkirken præsideret af interreligiøse ledere fra Kristendommen, Islam, Jødedommen, Buddhismen og Hinduismen. Fra denne interreligiøse fejring husker Pater Mizzi især, hvor smukt det var at opleve, at en imam fra tårnet i den katolske Basilika kaldte til bøn, og at en jødisk rabbiner uden for overkirken kaldte til bøn ved at blæse i det horn, Shofa, som i Jødedommen bruges hertil.

Lovprisning af Skabelsen

Hvad er mere relevant end at afslutte nyhedsbrevet med Frans' **Solsangen**, som han skrev omkring 3 år før sin død, hvor han var præget af svær sygdom med mange smerter, af blindhed, og hvor han efter en nat uden søvn på grund af sine lidelser, om morgenen i haven til San Damiano digtede følgende glædesfyldte lovprisning af Skabelsen:

*Lovet være Du min Herre med alle dine skabninger
især hr. Broder Sol som er dagen og ved ham oplyser Du os
han er smuk og strålende med stor glans
på Dig Allerhøjeste er han et billede*

Lovet være Du min Herre gennem Søster Måne og stjernerne -

på himlen har Du skabt dem klare og kostelige og smukke

*Lovet være Du min Herre gennem Broder Vind og luften og skyerne
og godt vejr og al slags vejr
hvorved Du opholder Dine skabninger*

*Lovet være Du min Herre gennem Søster Vand,
som er såre nyttig og ydmyg og kostelig og kysk*

*Lovet være Du min Herre gennem Broder Ild
ved hvem Du oplyser natten
han er smuk og liflig og kraftfuld og stærk*

*Lovet være Du min Herre gennem vor søster Moder Jord
som opretholder og nærer os
og frembringer alskens frugter og farvede blomster og græs*

*Lovet være Du min Herre gennem dem, som tilgiver af kærlighed til Dig
og udholder skrøbeligheden og trængslen
Salige er de, som udholder disse ting i fred
for af Dig Allershøjeste vil de blive kronet*

*Lovet være Du min Herre gennem vor søster den legemlige død
som intet levende menneske kan undslippe
ve dem, som dør i dødssynd
Salige er de, som døden finder indesluttet i Din allerhelligste vilje
for den anden død kan ikke gøre dem noget ondt*

Lov og pris min Herre og tak Ham og tjen ham med stor ydmyghed.

Med ønsket om en smuk sommer for jer alle i Skandinavien sender vi

De kærligste hilsner – fred og alt godt fra Assisi

Bente

ASSISI MISSION ♦ Bente Wolf ♦ Via Fortini 7 ♦ I-06081 Assisi (PG) ♦ Italy
tel: +39 075 8155 278 ♦ e-mail: bente@assisimission.net
web: www.assisimission.net